

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 76/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 2 października 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 270/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty obraży przepisów postępowania, tj, art, 7 kpk, art. 410 kpk, art. 5 § 2 kpk, naruszenie prawa do obrony przez odczytanie zeznań świadka O. S., brak odtworzenia nagrań z monitoringu i nie przedstawienie oskarżonemu kserokopii dokumentu anomalii dostaw	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	z magazynu i wynikające z tego zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Sąd prawidłowo ocenił materiał dowodowy i właściwie ustalił stan faktyczny, ocena ta nie będzie powielana, dość powiedzieć, że Sąd Okręgowy ją aprobuje.</p> <p>Pokrzywdzony wiarygodnie zeznał, że w okresach wskazanych w zarzutach tylko oskarżony używał naczepy, z której dokonywał kradzieży, zresztą jest to potwierdzone w zgromadzonej dokumentacji. Otóż jedynie w przypadkach przewozów wykonywanych przez oskarżonego ilość towaru dostarczonego do odbiorcy różniła się od tego załadowanego na naczepę, w ciągu niekiedy kilku godzin część załadunku "znikała"</p>			

z naczepy -
akurat w czasie, w
którym wyłącznym
jej dysponentem był
oskarżony. Jakoś
nikomu innemu się
to nie zdarzyło,
a oskarżonemu aż
siedmiokrotnie.
Zasady logiki i
doświadczenia
życiowego
podpowiadają, że
nie był to zbieg
okoliczności, a
całość poszlak
wskazujących na
oskarżonego zamyka
fakt ujawnienia
akurat w
wykorzystywanej
przez niego naczepie
przerwanej linki
celnej (rozciętej, ale
sprytnie połączonej
taśmą tak, aby
jej przerwanie nie
było na pierwszy
rzut oka widoczne).
Pracownicy
zatrudnieni w firmie
oskarżonego
potwierdzili, że w
razie uszkodzenia
lub konieczności
wymiany takiej linki
sami ją zakupywali
(nie jest to
duży wydatek), więc
zarzuty związane z
jej wyglądem i
sposobem
wykonania łączenia
są chybione, bo to
oskarżony
podmieniał te linki
po dokonaniu
kradzieży
wymieniając je
(przeciętą na całą)

i mógł je kupować z różnych źródeł, więc różniły się wyglądem. Chybione są również argumenty, że oskarżony nie pozostawiłby obciążającego go dowodu w postaci przerwanej i zabezpieczonej taśmą linki na naczepie wiedząc, że zostaje zwolniony z pracy i że ten dowód może zostać odnaleziony. Obrońca pomija okoliczności i sposób zwolnienia oskarżonego z pracy - stało to się nagle, bez uprzedzenia, po bezpośredniej kłótni z pokrzywdzonym, który chcąc naprawić hamulce w tej naczepie doszedł do przekonania, że oskarżony zgubił przeznaczone do podnoszenia stopy naczepy narzędzie w postaci korby, więc kazał mu zabierać swoje rzeczy i więcej do firmy nie wracać. Oskarżony nie miał więc możliwości i czasu, aby po dokonaniu ostatniego z włamań wymienić przeciętą przez siebie i prowizorycznie złączoną taśmą linkę na nieuszkodzoną.

Pokrzywdzony wytłumaczył również w wiarygodny i logiczny sposób, dlaczego nie od razu zgłosił całą szkodę i wszystkie włamania dokonane przez oskarżonego. Przecież prowadził dużą firmę spedycyjną i informacje o tym, że w wykonywanych przez jego zakład dostawach brakuje części towaru, spływały do niego stopniowo. O uszkodzeniu linki dowiedział się po dniu 17 lipca 2018 roku, a przecież wówczas oskarżony już nie pracował (pokrzywdzony wyrzucił go z pracy w czerwcu 2018 roku). Natomiast informacje o brakach w dostawie z 27 lutego 2018 roku (czyn z punktu I aktu oskarżenia) miał od maja, jednak wówczas nie dysponował jeszcze wyceną tej szkody - tę wykonano dopiero w dniu 22 czerwca 2018 roku, a pokrzywdzonego obciążono z tego tytułu notą obciążeniową dopiero z dnia 6 sierpnia 2018 roku. Pokrzywdzony złożył

zawiadomienie i zeznania w dniu 21 września 2018 roku i wówczas zeznawał jedynie o w/w kradzieży z punktu I aktu oskarżenia, bo o pozostałych czynach jeszcze nie wiedział, co potwierdza treść dokumentów - otóż dopiero w dniu 8 października 2018 roku wystawiono pokrzywdzonemu notę obciążeniową obejmującą szkody z pozostałych włamań, a dopiero w dniu 10 października 2018 roku wysłano mu oświadczenie o potrąceniu z tym związane. Dlatego o kolejnych włamaniach powiadomił składając dodatkowe zeznania w dniu 25 października 2018 roku załączając stosowne dokumenty (k. 34-35). Wiarygodnie również tłumaczył, że w okresie od ustalenia wysokości szkody z punktu I i obciążenia go tymi kosztami (co miało miejsce w dniu 6 sierpnia 2018 roku) do dnia 21 września 2018 roku powstrzymywał się ze złożeniem zawiadomienia o przestępstwie, bo nie znając jeszcze wtedy skali całej

przestępczej działalności oskarżonego, a mając z nim inne sporne postępowanie sądowe związane z roszczeniami wynikającymi ze stosunku pracy, liczył na ugodowe załatwienie jednocześnie obu tych spraw. Jest to motywacja zrozumiała, spotykana w praktyce sądowej i nie rzutuje ona na wiarygodność pokrzywdzonego.

Co do argumentu, że pokrzywdzony pomówił oskarżonego o to, że w przeszłości dopuścił się jakiejś innej kradzieży na szkodę poprzedniego pracodawcy, to przecież pokrzywdzony nie stwierdził tego kategorycznie, tylko poinformował, że słyszał takie pogłoski, więc nie przekreśla to jego wiarygodności. Poza tym obrońca używając tego argumentu pomija to, że z kolei oskarżony pomawiał pokrzywdzonego, jakoby miał pobić jakiegoś innego kierowcę, co również

nie zostało
procesowo
potwierdzone.

Nie zachodzą żadne
nieusunięte
wątpliwości w tej
sprawie, albowiem
zostały one rozwiane
w drodze rzetelnej
i logicznej oceny
dowodów. To, że
apelant się z tą
oceną nie zgadza nie
oznacza jeszcze, że
zachodziła sytuacja
opisana w art. 5 § 2
kpk.

Nie ma nic dziwnego
w tym, że w
czasie przeszukania
nie odnaleziono u
oskarżonego
przedmiotów
pochodzących z
kradzieży, gdyż
zostało ono
przeprowadzone
wiele tygodni po
ostatnim z
zarzuconych mu
czynów, a
przedmioty te z
łatwością można
było wcześniej
sprzedać.

Dlatego Sąd
Rejonowy
prawidłowo ustalił
w tej sprawie
stan faktyczny, nie
naruszając
dyspozycji art. 4 kpk,
art. 5 § 2 kpk, art.
7 kpk, art. 410 kpk
ani żadnego innego
przepisu.

Nie doszło również do naruszenia prawa do obrony oskarżonego. Co do odtworzenia nagrań z monitoringu i okazania kopii dokumentu anomalii dostaw z magazynu, to dowody te były cały czas dostępne dla stron w aktach sprawy, strony mogły się z nimi zapoznawać bezpośrednio, a do ich ujawnienia mogło dojść (i doszło) w trybie art. 405 § 2 kpk. Nieuprawniona jest więc teza, że oskarżonemu uniemożliwiono odniesienie się do tych dowodów - mógł się z nimi zapoznać i dowolnie oraz obszernie do nich odnosić. Ponadto nagrania monitoringu nie rejestrowały momentu kradzieży, tylko fakt, że przy załadunku ilość towaru różniła się od tego, który był na naczepie podczas rozładunku. Natomiast co do czynu z punktu I aktu oskarżenia, to przecież braki w towarze wynikają nie tylko z dokumentu anomalii dostaw w magazynie, ale

także z zeznań pokrzywdzonego, dokumentów przewozowych, not obciążeniowych, także z nagrań z monitoringu.

Natomiast co do odczytania na rozprawie zeznań świadka O. S., to zachodziły przesłanki z art. 391 § 1 kpk umożliwiające odczytanie zeznań świadka niezależnie od istotności tego dowodu – „świadek przebywa za granicą” oraz „nie można doręczyć świadkowi wezwania”. Przecież Sąd próbował go wezwać, nawet usiłowano kilkukrotnie skontaktować się z nim telefonicznie, po czym okazało się, że ten numer nie jest już obsługiwany (k. 226), próbowano doręczyć mu również wezwanie za pośrednictwem policji - także bezskutecznie. Ostatecznie policja ustaliła, że świadek opuścił Polskę w grudniu 2019 roku i gdy chciał wrócić został deportowany na granicy, obecnie nie może wjechać do naszego kraju (k. 232). Dlatego

<p>Sąd był uprawniony do ujawnienia jego zeznań, co nastąpiło na rozprawie (k. 254).</p> <p>Co do zarzutów związanych z zapisami w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jakoby oskarżony eskalował konflikt na sali rozpraw i kontynuował pomawianie oskarżyciela posiłkowego, to pozostają one bez wpływu na same ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, aczkolwiek argument ten został wzięty pod uwagę przy ocenie zarzutu niewspółmierności kary, co będzie jeszcze omawiane.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uniewinnienie lub uchYLENIE wyroku.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wyrok w zakresie skazania jest słuszny, a w/w zarzuty apelacji bezzasadne.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut błędów w ustaleniach co do czasu czynu z punktu I aktu oskarżenia i wartości szkody co do czynu z punktu VI aktu oskarżenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Faktycznie doszło w tym zakresie do omyłek w wyroku, graniczą one z omyłkami pisarskimi, a Sąd Rejonowy przyznał to i wykazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, więc jest to oczywiste.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę daty czynu z punktu I aktu oskarżenia i zmianę wysokości szkody z punktu VI aktu oskarżenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny.			
Było to oczywiste, wynikało z omyłek, Sąd Rejonowy stan faktyczny ustalił prawidłowo, ale w opisie czynu powielił te omyłki z aktu oskarżenia, więc należało to skorygować.			
3.3.	Zarzut rażącej niewspółmierności kary 2 lat pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Oskarżony nie był nigdy wcześniej karany, a Sąd Rejonowy przyznał, że wartość pojedynczych szkód wyrządzonych poszczególnymi włamaniami nie jest wysoka. Ponadto niezasadnie przypisano jako okoliczność obciążającą eskalowanie przez oskarżonego konfliktu na sali rozpraw, bo analiza protokołów z rozpraw nie wskazuje, aby dochodziło do			

<p>zachowań nie mieszczących się w dopuszczalnym sposobie prowadzenia obrony. Dlatego wystarczająca będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, dająca oskarżonemu (ojcu dwóch małoletnich dzieci pozostających na jego utrzymaniu) potencjalną możliwość odbycia jej w systemie dozoru elektronicznego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wymierzenie kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Oskarżony dopuścił się 7 włamań działając w ramach ciągu przestępstw. Łączna skala tych czynów, ich ilość, okres popełniania przestępstw wyklucza orzeczenie za nie wszystkie kary na minimalnym</p>		

ustawowym poziomie i to jeszcze z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Wyeliminowano z podstawy prawnej skazania za ciąg przestępstw art. 91 § 1 kk.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przepis art. 91 § 1 kk powołuje się jedynie w podstawie wymiaru kary.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Okres czynu z punktu I aktu oskarżenia, wysokość szkody wyrządzonej czynem z punktu VI aktu oskarżenia, podstawa skazania, wymiar kary.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Było to już omawiane.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków za postępowanie odwoławcze na które złożył się ryczałt za doręczenia oraz opłatę za obie instancje. Oskarżony osiąga dochody, a koszty te są niewielkie i może je ponieść bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania rodziny i swojej osoby.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana